

[Indenrigsministeren.]

den 7de Mand enhver konservativ Støtte kunne have været overflødig, saa tager det ærede Medlem atter fejl, en Fejltagelse, han rimeligvis kommer til at gøre sig skyldig i ved Anvendelse af det samme Grundlag endnu en Gang, hvorpaa han har bygget sin Undersøgelse.

Thi Forholdet er dette, at Venstre efter at have faaet Valgmænd ved Valget, og Antallet rettede sig efter det Antal Gange 2 000 Indbyggere, som Valgmandskredsen indeholdt, og efter at Valgmandskredsen var forstørret halvanden Gang, vilde i den omtalte Landstingskreds netop have 170 Valgmænd. Hvis nu Venstre skulde faa 6 Mand valgt med fuld Kvotient — den fulde Kvotient vilde nu blive 25, medens den forrige Gang var 50 —, vilde dertil skulle forbruges 150 Valgmænd. Tilbage vilde da Venstre have 20 Valgmænd, men Radikale og Konservative tilsammen vilde til deres 5te Mandat have 24 Valgmænd tilovers.

Det ærede Medlem vil derfor se, at hvis Resultatet skulde blive en Lodtrækning mellem Venstres 7de og de Radikales og Socialdemokraternes 5te Mand, maatte i hvert Fald de Konservative, hvis de vilde bruge den samme Fremgangsmaade som i 1924, have skikket 4 Valgmænd som Støtter til Venstre. Men vilde de, belærte af Erfaringen fra den berømte Lys-Affære, have skikket flere, vilde det have været meget velkomment. Derom tvivler jeg ikke. Men Paastanden om, at man kunde have klaret sig til den 7de Landstingsmand uden Støtte, indeholder ingen Realitet. (*Christmas Møller*: Det var Ministerens Oplysning). Nej, jeg har aldeles ikke fremført noget saadant Argument. Det er det ærede Medlems Paastand for et Øjeblik siden fra denne Plads, idet det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg, naar jeg vilde gøre Rede for disse Forhold, ikke gjorde det fuldt ud og vedrørende alle de paagældende Forhold. Det er det, det ærede Medlem i denne Forbindelse har sagt.

Men alt skal jo have en Ende, denne Forhandling ogsaa, og selv om der nu paa visse Egne af Firmamentet har vist sig graa Skyer, som kunde tyde paa Uvejrheden over den Skabning, som her foreligger, haaber jeg dog — jeg synes, jeg kan skimte Sol bag Sky —, haaber jeg dog, at Resultat skal kunne naas, og jeg er fuldt rede til en Forhandling paa fuldt sagligt Grundlag med dette for Øje.

Ole Bjørn Kraft: I mit første Indlæg pegede jeg paa, at man i vide Kredse

af Befolkningen havde Ønske og Haab om, at Rigsdagen vilde benytte denne Valglovsdebat til at komme noget ind paa den Kritik af Folkestyrets Form, som er fremsat i den senere Tid. Dette er paa ingen Maade sket, man har udelukkende holdt sig til valgtekniske Betragtninger. Selv om man nu ikke havde til Hensigt paa nogen Maade at være imødekommende overfor de kritiske Bemærkninger, som har lydt fra mange Hold i dette Land, vilde jeg have anset det for rigtigt, at man dog havde gjort Forsøg paa at imødegaa nogle af de Betragtninger, som har været fremsat, at man i det hele taget havde benyttet Lejligheden til at beskæftige sig en Smule med Spørgsmaalet om Folkestyrets nuværende Form. Men man har foretrukket at lade fuldstændig Tavshed raade.

Jeg anser dette for i høj Grad urigtigt og uklogt af dette Ting. Man havde og har endnu i nogen Tid en Mulighed for at gøre Kritikken frugtbar, at tage Ledelsen i sin egen Haand og derved lede Debatten ind i Kanaler, hvor den kunde blive til virkelig Gavn for dette Tings Arbejde. Men hvis man foretrækker at synke tilbage i Følelsen af sin egen Fortræffelighed, i Følelsen af, at her befinder vi os i den bedst indrettede af alle Verden, vil Følgen kunne blive, at den Lige-gyldighed, som allerede i vide Kredse hersker med Hensyn til dette Tings Arbejde, vil brede sig til endnu videre Kredse til Skade ikke blot for dette Ting selv, men ogsaa for det politiske Arbejde, som det er en Nødvendighed at udføre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Hvad Rytter-Paragraffen angaar, gjorde den højtærede Indenrigsminister sig skyldig i, saa vidt jeg skønner, en Cirkelslutning, idet han sagde: Lovforslagets Udarbejdere kunde jo ikke give Socialdemokratiet i Vestsjælland, i Dele af Sjælland, et Mandat, for det er jo ikke noget Omraade, men Lolland-Falster er et Omraade. Ja, den højtærede Minister har gjort det til et Omraade, men havde han været lige saa omhyggelig for, at Socialdemokratiet ikke skulde være urepræsenteret, saa kunde han have delt Sjælland i to Omraader, ligesom han har delt Jylland i to. Jeg siger ikke, at det skulde finde Sted, men jeg siger, at der er vist hans eget Parti et særligt Hensyn, som ikke er vist andre Partier.

Hvad Spørgsmaalet angaar om, hvad